

ABRAHAM I MODERNI TERORIZAM

vineri, 16 martie 2018

Život je najveća vrijednost svijeta. U svakoga je usuen, svakome je darovan.

Prema životu se uvijek odnosilo sveto i nije se dozvolilo da bude podložan pa ni onda kada ga se žrtvovalo
“bogovima”. “Sve možeš dirati samo život ne...”

Odnos Boga prema životu. Bog je stvoritelj života. To je osnovno vjerovanje svake religioznosti. Život nadilazi ljudsku kompetenciju. ak ga se ne može žrtvovati niti u ime Boga, kako to pokazuje biblijski tekst o Abrahamu i Izaku. Bog je tamo gdje je život, zato ga se ne može oduzimati u ime Boga. Ni u kojem sluaju.

Nažalost, žrtvovanje mladih a i djevojaka postojalo je u Abrahamovo vrijeme, kod starih Inka i drugih plemena. Kroz sluaj Abrahama Biblija prelama svoj odnos prema životu i prema Bogu. Kroz odnos prema životu Abrahamova religioznost postaje posebna religioznost. U odnosu prema životu profilira se njegovo vjerovanje u Boga, zapravo njegov pravi Bog. Ne zaboravimo nikada: Bog je Abrahamov, Onaj u kojeg vjeruju Židovi, kršani i muslimani, Bog života, Bog živih. On je sam Život.

Ni u ime bilo kojeg uvjerenja ili savjesti ne smije se žrtvovati život. Sve žrtve samo su u službi proišenja života, ljepoti življenja i reda, a ne protiv života. Krajnji cilj je život uiniti istinskim i vje nim. Abraham, koji je vjeran Bogu, ipak “napušta” staroga boga, koji od njega “zahtjeva” da žrtvuje sina. Tad tek spoznaje pravoga Boga života. U Boga koji se iza toga objavio Abrahamu, boga milosti i mi vjerujemo.

Bog zaustavlja razbojnika u ruku koja se diže u Njegovo ime. Koliko se razbojnik u ruku diže u ime Boga!? Zar i danas nema “vjerskih” ratova? Zar i danas nema mržnje i netolerancije u ime Boga?! I to se događa kod onih koji se priznaju da vjeruju u Abrahamova Boga.

Bog hvali Abrahamovu vjernost, ali mu pokazuje da je ipak bila nepravilna. Koliko li krivih vjernosti u svijetu? Koliko li uzaludnih, ak i štetnih, žrtava? Kriva vjernost u ime Boga postaje najopasnija, jer je radikalna i isključiva. Samo je vjernost s kriterijem bitna za religioznost.

Glavni kriterij u odnosu prema životu bio bi taj da li je nešto za zaštitu života ili je protiv života. Što je protiv života to je protiv Boga. Ne može se u ime Boga biti protiv života. Koliko li sve ovjek može biti “zalu en”, kakve sve posljedice mogu nastati radi krive savjesti ili krivog uvjerenja.

Kad je postao svjestan da je protiv života i da to Bog ne može tražiti, Abraham ostavlja i domovinu i domovinski stari kult i vjeru. On odbacuje boga molaha i polazi za živim Bogom koji donosi život.

Zar i sam Isus nije žrtvovan u ime Boga i vjernosti Bogu? Koliko je ljudskih sinova, toliko je i Isusa; žrtvovano radi Boga, čak Bogu. Žrtve su zato da život oplemene, a ne da ga dokinu.

Trajno se pada u kušnju o vjernosti Božjim zahtjevima. Međutim, pitanje je da li su izvjesni Božji ili ljudski. Izak je trebao biti žrtvovan, a u stvarnosti se radilo o ljudskom zakonu. Isus je stradao jer me u vjernosti Bogu nije bilo ni jednog Abrahama koji poziva na kriterij i unutar savjesti i vjernosti. I u religioznosti treba raditi glava; i kritičnost. Jer sve i sva mogu se dogoditi u ime vjere.

Koliko se u ratovima dogodilo zala radi nekritične vjernosti. Ni u ime Boga ne smije se biti vjeran zlu i smrti, makar oni traže svoje opravdanje u svemu i sva emu. Kako onda znati Božju volju? Najbolje možemo ju spoznati iz objave koja se dogodila u Isusu Kristu. "Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe". Ako je ljubav kriterij, sigurno smo na pravom putu. A na Isusa je "nebo" pokazalo da je Božji i da objavljuje Božju volju. Načelom vjernost treba biti odgovornost prema Bogu i bližnjemu, otvorenost prema ljubavi i istini, otvorenost prema drugome i budućnosti.

Dr. theol. Davor Lucacela